

Publicerad 2013-01-08 16:29 av Ole Sunnerfjell

Om kärlek finns så mycket att säga, bilder vi förknippar, ord, kroppsspråk, ljud, utstrålning och kombinationer av ord som ger lyckorus

Kärlekens krypin

I vardagens dramatik,

Är ingen dag sig lik.

Man är ett ljus i en annans ögon,

Men en vilsen själ i egen person.

Man ser saker hända,

Som får ljusen att tända,

Men det är otryggheten man bär,

Som sedan länge lagrats just här.

Varför hamna i en sits som känns så svår,

Som bara pressar livet och drar till tår.

Man griper efter kärlekens sötma o värme,

En flykt, ett hopp, en längtan o du e me´

Tiden är ett mått på kärlekens styrka,

Ett sätt att se hur långt två kan yrka.

Blir det en oändlig förening av lycka,

Eller ett ljuvt minne o inget ont att tycka?

Det finns tusen och ett ord att beskriva tår

Allt som inte gör världen trist o grå

Du där upp utan att längtan fanns,

Men ändå såg jag dig nånstans.

Bilden av dig har lagrats bland jobb o posten,

Men nu plötsligt sitter jag mitt i gröten.

Vem kunde ana att detta skulle ske då

Nej inget direkt sade mig att jag bättre kan må

Nu sitter jag där i måttstockens oändlighet,

Och letar efter vägens ledtråd till härlighet.

Tänker o tänker men hittar varken ut eller in,

Till den gata som leder till kärlekens krypin.

I vardagens dramatik,

Är ingen dag sig lik.

Man är ett ljus i en annans ögon,

Men en vilsen själ i egen person.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ole Sunnerfjell med Poeter.se id #43533 innehar upphovsrätten